

[Elgaard.]

i Dag er offentliggjort gennem Bladene, er korrekte til mindste Enkelthed eller mere eller mindre er stillet op for Tilfældet, men jeg skulde dog mene, at de Ting, som er offentliggjort fra Grundejerside, har mindst samme Krav paa Tiltro som de Oplysninger, Ministeren er i Besiddelse af, og som er tilgaaet ham fra Lejerforeningerne. De Oplysninger, der er offentliggjort i Dag fra Grundejernes Side, gaar ud paa, at Lejeoplysninger i meget stor Udstrækning er sket, men i langt, langt større Udstrækning fra Lejerne i de undersøgte Tilfælde end fra Grundejerne; man føjer dog til, at man ikke er færdig med Undersøgelsen vedrørende dette Forhold, men at man pr. Dato har konstateret saadanne Tilstande og selvfølgelig er rede til at fortsætte denne Undersøgelse.

Jeg vil derfor mene, at Situationen i Øjeblikket ikke er saa afklaret, at man kan fælde den endelige Dom. Det er muligt, at den højtærede Indenrigsminister og andre i Sagen interesserede Parter kan have mere vidtgaende Oplysninger end dem, der foreligger i dette Øjeblik, men dem vil der sikkert blive Lejlighed til at gøre os bekendt med under Behandlingen af dette Lovforslag. Og hvis det virkelig viser sig, at man i dette ikke uvigtige Spørgsmaal — jeg kan godt sige meget vigtige Spørgsmaal — stiler imod en økonomisk Udvikling, der er urimelig, alt taget i Betragtning, Forbedringer af Ejendommene og Lejligheder o. s. v., saa tror jeg, at Rigsdagen, naar dette er konstateret, vil være i Stand til at træffe fornuftige og rimelige Begrænsninger vedrørende disse Forhold. Men dette er ikke konstateret paa det nuværende Tidspunkt.

Man kan heller ikke, naar man beskæftiger sig med Spørgsmaalet om Lejemaal, se bort fra — og den højtærede Indenrigsminister gjorde ogsaa en Bemærkning om det i sin Tale i Gaar —, at vi ingen Sinde har haft en saa levende Byggevirksomhed som nu, og det er ikke en kort, rig Virksomhed, alt tyder paa, at den vil fortsætte, maaske i stigende Tempo. Og det maa jo dog engang komme dertil, at man ogsaa i vore 3 store Hovedstadskommuner har en saadan Boligmængde, at den fri Prisdannelse for Boligerne Vedkommende kan ske paa rimelig og naturlig Maade herinde, som den sker paa andre Omraader.

Den højtærede Minister bemærkede i sin Tale, at Antallet af ledige Lejligheder er gaaet en Smule ned. Ja, det er gaaet en Smule ned i Forhold til 1933, men Byggevirksomheden er i Forhold til 1933 i betyde-

lig Stigning, og derfor er der vel Grund til at sige, at det, man paa nuværende Tidspunkt kan konstatere med Hensyn til ledige Lejligheder, vil ikke holde Stik. Jeg vil gøre opmærksom paa, at den 1. Oktober 1933 var der over 9 000 Lejligheder under Opførelse, og i Halvaaret 1. November 1933 — 1. Maj 1934 fuldførtes der lige ved 6 000 Lejligheder, og denne gunstige Udvikling i Byggevirksomheden er vel fremmet navnlig af den stabile og stigende Kurs paa Obligationerne, men har ogsaa sin Aarsag i, at Rigsdagen har ydet Støtte til Byggeriet paa visse Betingelser. Jeg finder da, at naar man 1. Maj 1934 har konstateret, at der er 6 718 Lejligheder under Opførelse, og at alt tyder paa, at denne omfattende Byggevirksomhed ikke vil aftage, men fortsætte, maaske endog øges i den kommende Tid, er det en god Argumentation for, at den Risiko for Lejerne, som en Standsning i Huslejelovgivningen vil medføre, vil formindskes, efterhaanden som Tiden gaar.

Saa kan man jo sige: Ja, men den almindelige Forøgelse af Befolkningsmængden i vore Hovedstadskommuner suppleres yderligere ved, at der sker en betydelig Tilflytning til disse Kommuner i Løbet af et Aar. Ogsaa vedrørende Tilflytningen har man imidlertid Tal, som ingenlunde gør en Standsning af Huslejelovgivningen afskrækkende. For det første Kvartal i 1934 er der anmeldt som Tilflyttere til Hovedstadskommunerne 11 830 Personer, men dette betydelige Tal af Tilflyttere modsvares ved Fraflytning af 9 828 Personer, hvilket altsaa vil sige, at for det nævnte Kvartals Vedkommende er Antallet af anmeldte Tilflyttere til Hovedstadskommunerne kun ca. 2 000 Personer større end Antallet af Fraflyttere, og man kan da gaa ud fra, at naar der nu i disse Aar bygges i langt større Udstrækning end nogen Sinde tidligere, saa vil det nedsætte Kravet vedrørende Lejlighedsmængden i langt stærkere Grad, end Forøgelsen af Befolkningsmængden vil gøre det stigende.

Men ogsaa Spørgsmaalet vedrørende Flytninger inden for selve Kommunernes Omraade har nogen Relation til den gældende Huslejelovgivning. Naar man deler den Opfattelse, den højtærede Indenrigsminister har gjort sig til Talsmand for, maa man jo ræsonnere saadan, at Folk krampagtigt vilde holde fast paa den Lejlighed, de havde, i hvert Fald saa længe en gældende Huslejelov gjorde det muligt, men det er ingenlunde Tilfældet. Der har i de sidste Par Aar været en levende Omflytning inden for de tre Hovedstadskommuners Om-